

Després del nacionalisme

FRANCESC CODINA

AVUI, 6 de novembre del 2009

És una llàstima que, en general, els mitjans de comunicació s'hagin fet tan poc ressò de la conferència que abans d'ahir va pronunciar Josep-Lluís Carod-Rovira, titulada *Adéu al nacionalisme, visca la nació!* Tot i tractar-se d'una de les reflexions més profundes sobre el país que s'han produït darrerament, les breus notícies amb què se n'ha informat sols n'han subratllat algun aspecte secundari, com les referències al futur polític personal. Això fa pensar que la degradació de la política no és obra només dels polítics; la banalització informativa també n'és força responsable.

La tesi de Carod és que, per tal de garantir la continuïtat i l'enfortiment de la nació catalana, cal superar les estretors de la ideologia nacionalista que històricament va sorgir per legitimar les polítiques uniformitzadores dels Estats nació. Precisem-ho: no estem parlant del nacionalisme entès com a moviment social d'afirmació d'una nació sense Estat, sinó del nacionalisme entès com una doctrina que es caracteritza per presentar una fotografia fixa, essencialista, de la realitat nacional, que no es correspon amb l'estructura social i la diversitat cultural, ètnica, religiosa i identitària de la Catalunya d'avui. S'ha de bastir, per tant, un nou projecte nacional i un nou discurs sobre la nació que parteixin de l'acceptació de la complexitat interna de la societat catalana. Que no pateixin aquesta complexitat com una distorsió, sinó que l'assumeixin com un dels nostres fet diferencials bàsics. Només així s'aconseguirà que pugin al carro nacional molts dels ciutadans que encara no hi són.

Es tracta d'unes reflexions oportunes, que s'escauen en uns moments en què l'atmosfera col·lectiva està pol·luïda per les notícies contínues sobre corrupció o batusses sectàries.